

Alte Drucke

Pavli Castrensis In ... Codicis Partem Patauinae Pr[a]electiones, Francisci Curtij, multorumq[ue]; qui hactenus Doct. incubueru[n]t Appendicibus ...

Paulus <Castrensis>

Lugduni, 1553

Vbi de crimine agioportet. Rubrica.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-150729

† Pupilli, vic

Rubrica.

Post generale titulum de iur. om. iud. in quo tractatur de iudiciis competentibus & incompetentibus. subiunguntur tit. speciales in quibus tractatur de competentibus tantum & qui sint competentes in lingulis causis: & actionibus. & primo in causa criminali. quæ est maioris ponderis, & præiudicij. & dicit Bar. q. sic est valde bonus tit.

In iuribus principalis forus est locus delicti; sed de civilibus maximè actionibus
positionalis principalis forus est locus domicilii. & in realibus est locus ubi est res
que amittitur. sed locus originis proprie ut patetne est accessorius.
Que locatur crimini ordinariæ, & que extrajurisdicte, quando quilibet admittit
ad accusandum. & quando poena pecuniaria imposita pro crimine applicatur
ff. de

LEX I.

11. *Chrysomelidae*

Questiones. [†] De crimine potest cognosci in loco delicti, & in loco iurisdictionis prorogari, & in loco domicilij: & etiam ubi criminolus plurimum conuersatur. h. d. ista l. cum seq. De primis tribus loquitur l. j. de vltima loquitur l. ij. Et scias q. in criminibus principalis forus est locus delicti. vt in c. ij. de constitu. lib. v. in nouel. super verbo noscuntur. sed de ciuilibus maxime actionibus personalibus principalis forus est locus domicilij: extra quem regulariter non debet quis trahi. In realibus vero actionibus principalis forus est locus vbi est res quæ vëdicatur. vt j. vbi in rem actio. l. fi. & per totum. locus verò originis propriæ vel paternæ est accessorius. [†] In tex. ibi. [qui legibus.] vt sunt crimina publica. de quibus. ff. de publi. iud. per totum. cum titulis seq. quæ ideo dicuntur puniri per l. quia certa & determinata pœna imponitur in singulis delictis: ideo dicuntur crimina ordinaria: quia quilibet in eis admittitur ad accusandum: & ideo dicuntur publica. quod autem sequitur [aut extra ordinem:] loquitur de criminibus priuatis. de quibus habetur. ff. de priua. deli. per totum. licet imponatur certa pœna pecuniaria applicanda parti. quo casu dicitur crimē puniri ciuilitè. imponitur extraordinaria pœna. quæ relinquitur arbitrio iudicis: & aliquando est pecuniaria applicanda filco: alio quando corporalis secundū qualitatem delicti. vt l. fin. de priu. delictis. & tunc punitur criminaliter. ex forma tamen statutorū etiam in illis imponitur certa pœna applicanda filco. non tamē per hoc dicuntur ordinaria. nec publica: quia nō admittitur quis libet ad accusandum: sed ille tantum cuius interest: & qui fuit ofensus. quod dicit vt in d. l. & in titu. de popu. act. super rubric. titu. autem iste loquitur quando agitur de puniendo crimen criminaliter pœna corporali. vel pecuniaria applicanda filco: quæ dicitur etiā criminalis: vt in l. agraria. ff. de termi. moto. sed si agerē ad pœnā pecuniariam applicandā parti: diceretur causa ciuilis: non criminalis. & principalis forus esset in loco domicilij. nec esset tunc tractandum de remissione in loco delicti. de qua tangitur in glos. [†] In tex. ibi: [vt inchoata sunt.] hoc potest intelligi duobus modis. primò q. erat inchoata corā iudice incompetenti: partibus hoc sciētibz. & sic prorogauerunt iurisdictionem: & tūc est hic casus q. sicut in causa ciuili habet locum prorogatio: vt l. j. s. tit. ij. ita & in causa criminali. quod est intelligendū quando ille iudex cuius iurisditio prorogatur. habebat potestatem cognoscendi de causis criminalibus inter suos subditos. & sic habebat imperiū: vt not. in d. l. j. s. tit. ij. videtur etiā q. requiratur consensus iudicis vbi delictum fuit commissum. cui res publica fuit ofensa: quia in prorogatione quā facit clericus in episcopum non suum: sicut requiritur consensus sui episcopi: vt in c. si diligenti. de foro cōpe. & ita videtur tenere spe. in tit. de compe. iudi. adi. s. j. ver. sed nunquid in iudicē. in ciuilibus autem non requiritur consensus iudicis proprii: tamen prorogatur iurisditio in alium iudicem: quia non agitur de illius præiudicio: vt no. in l. j. & ij. ff. de iudic. secus si ageretur: vt quando est iudex perpetuus. vnde subditus vnus comitis sine eius cōsensu non potest se subijcere alteri iudici de hoc videtur tex. in c. per venerabile. circa med. qui filij sint legi. & in c. feudali. cuius cognitio pertinet ad dñm feudi: non potest fieri prorogatio sine illius consensu. ad quod vide quod d. no. Barto. in l. j. s. & post operis. ff. de ope. no. nuntia.

Pauli de Castro Prima super Codice.

& in c. verum. extra de iudi. & in c. ceteri. credo qd sit de foro cō
pe. Iudex enim delicti pōt petere remissionem: vt in aut. vt nulli
iudicium. §. si verò quis cōprehensor. ratione dictæ offensæ in
republica: ergo requiritur eius consensus. Secundò pōt intelli
gi qd fuerint inchoatę coram iudice competente: & tunc facit ad
5 quæstionē disputatam per lac. de bel. ¶ Si Florentinus commisit
delictum Bononię: & iudex Bononię inchoauit processum
contra eū. & posuit ipsum in banno, & condemnauit ad pœnā
capitalē qñcunq; peruenit in fortiam cōis, vtrū iudex Floren
tinus possit cōtra eundē similiter procedere ratione originis, vel
domicilij? & videtur qd nō: sed qd ipse possit se defendere per hāc
l. qd processus erat inchoatus Bononię: & pœuentia erat iurisdic
tio. cōtrariū tñ videtur verius: quia de illo processu non pōt se
iuuare, postquā in eo fuit contumax. & est: vt no. per Bar. in l.
vbi acceptum. ff. de iudi. & l. sepulchri. de sepul. vīo. dic vt ibi. &
sic poterit puniri Florentia: nec est moris qd fiant istę remissiones
de locis non subditis eidē superiori: & sic Florentinus iudex nō
impediet pcedere p literas iudicis Bononięsis petitis sibi remit
ti. per ea quę no. per Cy. in aut. qua in prouincia. quę statim se
6 quitur. ¶ In gl. iij. ibi. [tñ illuc remittantur.] ad requisitionē iu
dicis illius loci: aliās non tenetur remittere: nec pōt ipse iudex
post requisitionē de delicto cognoscere: & ipsum remittere pu
niendū. per istū tex. in verbo [perfici debere.] per quē patet qd
totus processus debet expediri per illū iudicē: bene tñ pōt cogno
scere summarie an sit locus remissioni: quod dic vt in l. fi. ff. de
publicanis. §. Diuus. seu Diui. per Bar. Et adde quod idē not. in
l. magistratibus. ff. d. iurif. om. iud. & l. Diuus. de custo. reo. & l. si
cui. §. fi. de accu. allegata hic per gl. & olim fiebāt istę remissio
nes: quia oēs erant sub vno imperio. & iudex requisitus, & nō re
mittens, puniebatur per superiorē. Alij dixerūt contrariū, qd fie
bant remissiones ex mera voluntate, sed Pet. (vt refert Cyn. in
auth. qua in prouincia) trussit de hoc hodie. vt dixi. qñ nō sunt
sub vno superiore, nō fiant nisi de vrbāitate: nec etiā subditus
dominationi audio qd fiant nisi de vrbāitate: quia dñatio vult
vt se regant vt prius se regebant, antequā veniret sub diocesi
sua in cōtractibus verò clarū est qd non fit remissio. de hoc in c.
7 romana. §. contrahentes. de foro compe. li. vj. ¶ In seq. gl. ibi. [sed
quid.] No. istā gl. sing. quę semper alleg. & vult hoc in effectu.
qd si duo litigauerunt corā iudice incōpetenti ignoranter, & sic
non fuit prorogata iurisdicō. & acta facta corā eo erant nulla: vt
j. si a non cōpe. iudi. per totum. deinde pendente lite peruenit ad
eorū scientiā de incōpetentia. & nihilominus perseuerauerūt: qd
acta prius gesta recoualescūt, & qd cōsensus retrotrahit ad prin
cipiū lit. quia nō deficiebāt acta. nisi propter defectū consensus
partiū. vnde qñcunq; superuenit, retrotrahit. per l. licet. ff. de iud.
licet illa l. loquatur in alijs terminis. in gestis per procuratorem
nō verū nomine dñi postea ratificantis. vnde nimirū si retrotra
hitur. nos loquimur de gestis per iudicē incōpetentē, non noie
partiū: sed suo proprio. vnde non videbāt qd consensus superue
niens traheretur retro, ex quo non noie ipsarū ille gessit: tñ pro
ista parte qd trahit: facit l. si fundus. §. j. ff. de pig. vbi nō erat actus
gestus noie ratificātis: & tñ retrotrahit: si tñ ille nō erat iudex in
aliquo: sed simplex priuatus: & sic etiā si sciēter litigasset, nō fe
cisset eum iudicē. vt l. priuatorū. §. tit. ij. licet postea iurisdictionem
acquirat, non tñ inter dictas partes: quia efficiat rector, vel pās
illius loci. de quo loco tñ partes non erant. licet perseuerent in li
tigando corā eo, non propterea acta prius gesta reconualescant:
quia non deficiebāt in consensu partiū duntaxat tñ etiā si sciē
tes litigassent, nō valerent: sed deficiunt in fundamento iurisdic
tionis: vnde nō possunt reconualescere: sed inspicitur in iur. secu
dū gl. de hoc tetigi in l. vnica. §. qui pro sua iurisdictione: & ibi di
xi quod istud erat verū qñ superuenit iurisdicō ex causa habēte
originē post processum inchoatū. Si verò prius, vt quia erat ele
ctus ad illud officij: non tñ fuerat ingressus. tunc acta reconua
lescent. per l. solent. §. fi. de offi. proconsul. & per illud qd no. glo.
in d. l. priuatorū. in fi. primę gl. Tene autē mētē hanc gl. In glo. se
quenti. ibi. [vel dic qd loquitur ibi de vagabundis:] Idē not. j. l.
proxi. & l. hares absens. §. j. ff. de iudic. & quis sit vagabundus no.
in l. is qui. §. fi. ad muni. & l. iij. §. pretor. de dā. infē. In glo. in ver.
vt à patre. ibi. [Sed tu dic secundū Azo.] contrā dic qd imò est
& omnia crimina de quibus tractat in titulo illius libri, dicuntur

tur publica: quia de facto dicuntur ex legibus publicorum iudi
cium. & sic non solum pater, mater, & frater. imò etiam quilibet
de populo admittitur ad accusandū: dum tamen aliās sit ha
bilis. Nam in criminibus publicis multi repelluntur ab accusan
do. vt j. qui accusare non possunt. & ff. de accu. lei qui. iste ergo
text. in hac l. ij. dum dicit [qui super hoc quari.] i. conueni
re. vult excludere inhabiles ad accusandum. nō dicit quod nō
sit crimen publicum. In glo. seq. ibi [vel dic i. conuersatur.] Dic
i. vt plurimum, & maiori parte anni: & hoc cōmuniter tenetur:
vt aliquid addat ad l. precedentem. & probatur in l. ij. i. vbi sena
vel clarif. vbi habetur qd non solum in loco domicilij: sed vbi plu
rimū conuersatur, sortitur quis forum: licet ibi non habeat ma
iorem partem fortunarum suarum ponunt exemplum Doct. in
mercatoribus Florentinis. qui discurrent per totum mundum:
& construunt sibi pergulam, vel armariū. i. conducunt domos
& apothecas ad lucra faciendā: vt ibi possint conueniri etiā pro
contractibus alibi celebratis, sicut Florentia ratione originis. vel
vbi habent domicilium. exemplum autem quod ponit gloss. de
scholarij. reprobat per Petrum: quia non stat in studio causa la
cri: sed semper cum animo recedēdi. vnde pro contractibus ali
bi celebratis non pōt conueniri: & si forte stetit per decennium
sed in illis mercatoribus non requiritur tantum tempus: sed iudi
cis arbitrio potest relinqui quod non est de leui recessurus. Non
sunt alia. Sequitur authen. qua in prouincia. quę multū est glo
sata: ideo nolo vobis declarare nisi tex. hoc mane &c.

- 1. In generali mandato nō uenit ut procurator aliquid illicite faciat: & an tunc ipse procurator teneatur?
- 2. Fideiussor condemnatus potest dare in solutum bona domini: uel petere quod in illis sit executio.
- 3. Omnia priuilegia existentia in eodem territorio, quod faciunt unum forum: licet sit diuersi iudices.
- 4. Quid si statutū dicat. ut Florentia. quod nullus Florentinus sub pœna capitis possit habere alium Florentinū coram episcopo Florentino in causa spirituali, vel aliā rariā?
- 5. Qui est de castro subito ciuitati, an dicatur forensis istius ciuitatis?
- 6. Clausula non obstat quocunque priuilegio, quod non præiudicat priuilegiis insertis in uolumine statutorum.
- 7. Sicut inter plures ordinarios locus est præuentioni: ita inter ordinariū & delegatū.

AVTHENTICA.

Qua in prouincia. Ista authen. reputat
de singularis: tamē
eius est valde ineptus: & diuide: quia primò ponit
num dictum. vīq; ibi. [eo autem.] & cum ista ppa
contunge ver. [Excipitur] vbi ponuntur duo casus excepti
ti. vīq; ibi. [Induciarum.] Secundò ponit casum mirabilem
ver. [eo autem absente.] qui durat vīq; ad ver. [Excipitur.]
Et cū ista parte iunge verbi. [Induciarū verò.] qui declarat
casum singularem in illa parte. dum dicit [datis inducijs.] licet
citum est [denuntiare domino causę &c.] Nam in ver. [Indu
ciarum.] declarat quę sunt istę inducię: & quę sint tempora
danda absenti secundū diuersitatem locorum: vbi absunt. Eni
mītur ista auth. ex corpore vt omnes obe. iudi. prouin. §. hanc cō
siderantes. Debes autē scire pro intellectu & declaratione litera
satis ineptę. qd ante istā aut. quidā delinquentes vel trahentes in
vno loco, vel occupantes aliena bona per potentia eorum: & vt
actores vel accusatores eluderent, impetrabāt à principe priuile
gium quod non possent conueniri nisi sub tali iudice: istud priuile
gium tollitur per hanc authē. quod in loco delicti, vel contra
ctus, aut vbi est res de qua agitur, actione reali possint conueniri,
vel accusari: non obstante priuilegio prædicto: isto modo de
clarat istum tex. Inn. quartus qui fecit. c. j. de priuile. lib. vj. qui
fuit extractum de ista authen. & eius corpore: videtur tamen qd
de iure ciuili per istam authen. idē sit de loco domicilij. per
quod dicit ibi: [aut criminum reus sit.] quia exponitur, sic re
des, vel habet domicilium: ita videtur sentire Bart. licet de illo c.
non faciat mentionem: nec ipsum vidit, sed Bal. bene vidit: & nō
tenet hoc dictum: quia in illo c. non dicitur nisi de istis tribus lo
cis. i. delicti commissi, vel cōtractus, vel res de qua agitur actio
ne reali. qui habeant priuilegium vt in eis non obstante priuile
gio prædicto possint conueniri. Proderit ergo priuilegium quo
ad alia loca. ab ista regula excipiuntur duo casus in ver. [Excipitur.]
quando partes delinquentes, vel contrahentes pragmatice
sanctionem, à principe foret aduocatus pro negotio publico.
vel

vel forte princeps illam causam ad se aduocaret pro bono pu-
blici: quia forte dubitandum de scandalo, si in illis locis agitare-
tur secundum intellectum Bal. alius casus est. quando per viam ap-
pellationis, forte propter aliquod grauamen illius iudicis deuol-
ueretur ad curiam principis. Alius casus. qui ponitur in versicu-
lo. I. quem gl. tenet multis modis. & quilibet potest su-
mari. & est notabilis. tamē iste est verus casus. quia quidā se ab-
sentabant de loco sui domicilij. & locabant eorum bona pro ali-
quo tempore, vel relinquebant suum factorem vel castaldionē.
& consignabant omnes possessiones, quas asserebant esse suas. dā-
do eis mandatū quid agere deberent ipso absente. ille cōducitor
vel castaldio, seu factor amputauit forte arbores de vna istarum
possessionū assignatarū: quare reuera non erant dñi sui. sed tunc
putans ipsam esse dñi. Certē tū pateris iniuriā de domo illius
absentis. Nam domus sumitur multis modis: & interdum pro fa-
milia: & ita hic tu cōueniebas illum castaldionē actione laquā-
liz. vel de turbata possessione: ipse cōparebat, & dicebat se illud
fecisse non tanquam in re sua sed tanquā in re domini sui: quia
ibi fuerat assignata per eū tanquam sua. & ostendebat scriptu-
ram. vnde dicebat q non tenebatur tecum litigare. sed q debe-
ret expectare reditū suum, & litigare postea cum ipso. super hoc
non erat prouisum ante istā auth. quā modus esset tenendus: &
longum erat expectare reditū. per istam auth. prouidetur q huic
castaldioni detur spatium ad notificandum dño absentī: vt ipsum
instruat de iuribus suis: quibus possit se defendere aduersus te:
quia tu habes intentionē fundatā contra ipsum: quia incidit ar-
bores: & te turbat: & interim superseatur in causa: & quātum
tempus detur illi ad denūtiandū. declaratur in ver. Induciarū. J
& ille nō veniat, nec mittat: vult q ista denūtiatio habeat vim
cōstitutionis: vt si probes rem esse tuam, possit cōdemnari nō so-
lum ipse castaldio: sed ipse absens. & fiat executio contra castal-
dionem: est soluendo: vel si nō est, fiet in bonis absentis: & hoc
si castaldio cōparet. Sed si non cōparet, citatur voce praeconis:
& hoc sufficit ad sententiā ferendā: sed si cōpareret: & tunc non
absoluit ab instantia iudicij. hic est effectus & casus clarus istius
textus. non sunt elicienda singularia quae per eam inducuntur
de prioribus ante ipsam non erant. quae tanguntur per glo. ff. Et
potest hic summi iūte tex. Captus in loco delicti, vel in quo qd
autoriatur forū, pōt (si ibi reperiatur) cōueniri personali, reali:
si eadem mixta actione. nō obstant quocūq; priuilegio exem-
ptiois. nisi ex causa publicae utilitatis, vel necessitatis ipsum ab-
sentem oporteat: vel causam ad consistorium principis deuoluī.
vel nisi per appellationē legitimam fuerit ibi deuoluta. Item pro
damno per te mihi illato nomine alterius, vel illius mandato seu
voluntate, possum te praesentē conuenire in loco damni dati: &
datur tibi terminus ad denūtiandū illi: vt te instruat de iuribus
suis. quo nō comparante, vterq; condemnatur etiam lite non cō-
stitutā sunt culpabiles. & ego in termino comparatiuā con-
uentus absoluitur ab obseruatione iudicij. h. d. in effectu. Et sunt
plura singularia. quae alibi nō reperiuntur. Primū est. dum dicitur
[cōm] priuilegio cessante. J Nam ante istam auth. si quis impe-
traret a principe q nō posset pro aliqua re cōueniri nisi sub cer-
to iudice: non potuisset cōueniri nec in loco delicti, nec in loco
contractus, nec in alio loco vbi sortiretur forū: excepto iudice il-
lius priuilegij: quia princeps potest derogare iuri cōmuni: sed q
potest quis tortori forum in pluribus locis, non: vt not. in l. haeres
absentis. de iud. Sed per istā aut. tale priuilegiū nō prodest. quor-
um in loco delicti. & in loco contractus. & in loco vbi est res
4
agitur, actione reali, vel mixta: * possit conueniri * ita
debat in d. c. j. de priu. In alijs verō locis vbi torti forū, nō po-
tuit cōueniri propter priuilegiū: & ita vbi hic habet. sed iste tex.
videtur largius loqui q etiam nō perdet. quominus possit cōue-
niri in loco vbi est. i. vbi habet domiciliū: sed Bal. dicit debere re-
fingi per illud c. vt cōcordemus ius ciuile cum iure canonico.
Scdm singulare in ver. [eo aut. J quod dat pcuratori, vel castal-
dioni terminus ad denūtiandū dño absentī: & interim superse-
atur in causa: licet ipse procurator, vel castaldio cōueniatur ex
suo factio. n. conueniretur ex facto dñi absentis, minus esset du-
bitum vt in c. dilectus. de procu. sed hic videbatur non debere su-
per sedere postquā cōueniebatur de facto proprio. verū quia il-
lud nō fecisset nisi de cōmissione dñi. & sic fecit bona fide, cre-
dens rem esse dñi: loquitur de benignitate: libi succurritur. & aduer-

te. quia ista denuntiatio nō fit absenti: vt veniat ad iudicium: &
ipsum in se suscipiat eo modo quo fit. j. vbi in rem actio l. ij. quo
casu si dñs cōpareret, ille conuētus eximeret à iudicio. & etiam
si non cōpareat: procedere cōtra illū. & non cōtra se. sed solū fit
vt instruat praesentē iuribus suis. nec per hoc eximitur ipse prae-
sens à iudicio: quia etiā si ille absens cōpareret procederetur cō-
tra vtrūq; quia mādarius in delictis nō excusat propter mādā-
tum: quā ipse minus teneatur principaliter: & mandans accessio-
riē. vt l. nō ideo minus. j. de accu. in l. aut. ij. j. vbi in rem actio posses-
sor nō conueniebatur ex delicto, nec ex facto suo: ideo alterius
naturē est illa denuntiatio. Tertio singulare est: quia illa denun-
tatio habet vim quasi contestationis. vt possit perueniri ad diffi-
nitivā cōtra illū absentē, lite aliter nō contestata. licet in casu l. ij.
j. vbi in rem act. & etiam cōtra ipsum procuratorem, seu castaldio-
nem ex facto suo. siue cōpareat in termino, siue nō. & iterū sit ci-
tatus voce praeconia ad audiendū condēnationē. vel dic hodie
per edictū. quia vox praeconia paucis innotescit. vt in aut. qui se
mel. qñ & qñ iū. Quartū singulare est: quia inīa lata contra ca-
staldionē, in subsidij mittit executioni cōtra absentē. & in bonis
illius. J Cōtra hoc op. nā aut dicimus q habuit mandatū. & tunc
etiā nō in subsidij debet fieri executio contra dominū absen-
tē. & nullo modo cōtra procuratorem. Aut dicimus q nō habuit
mandatum. & tūc contra ipsum defensorem fit executio. & nul-
lo modo contra dñm. etiā in subsidij. vt l. Plautius. ff. de proc. So.
istud pcederet qñ pcurator cōueniretur ex facto domini absen-
tis: sed hic conuenit ex facto proprio. tñ de mādato absentis ex-
pressio. Ideo adhibetur media via. primo loco fiat contra ipsum:
si est soluendo. & in subsidij cōtra dominū. sed si nō dedisset man-
datum expressum: sed generale. quia dimisit eum castaldionē su-
per omnibus bonis suis: & iste credens aliquam possessionē esse
dñi, cū non esset: lagna incidisset nullo modo teneret dñs vbi con-
tra eū fieret executio: quia in generali mādato nō veniebat vt ali-
quid illicite faceret. vt l. si procurator. ff. de condi. inde. hoc tñ li-
mita: & declarata vt notabiliter declarat Bar. in l. in illa stipulatiōe
3 parte verō li. ff. de ver. ob. vbi omnino vide. J In ver. [Excipit.]
Gul. de cu. ponit casum sic, q conuentus forte rei vindicatione
super aliquibus bonis, allegabat illa bona pertinere ad rem pu-
blicā: & se ab illa cognoscere: vel cōuentus de incisione arborū,
similiter allegabat illā possessionem pertinere ad rem publicā: &
sic hoc fecisset de mādato publicorū officialiū: propter hoc Im-
perator cū pcuratoribus rescripsit. q illa causa remitteretur ad curiā
suā: quia volebat eam tractari in suo consistorio. & sic fuit deuo-
luta ad curiā principis per aduocationē: licet de sui natura non
esset in curiā tractanda. vt. n. frequēter facit Papa: posset etiam op-
poni q licet conueniatur ex facto suo: ex quo tñ negotium per-
tinebat ad dominū, & nō ad se dedit, sed fit executio recta via in
bonis dñi: & non in bonis castaldionis. vt videmus in fideiussor-
re cōdemnato. qui potest dare insolutum bona domini: vel pete-
re q in illis fiat executio: & tñ conuenit ex sua promissione in l.
si procuratorem. §. si ignorantes. ff. man. vbi est casus singularis.
& quod nō in l. venditor. ff. iud. sol. Aliud est quem cōueniri ex
sua promissione: cū tamen negotium ad aliū pertineat: & tunc lo-
quitur ibi. est & aliud conueniri ex suo delicto: & tunc loquitur
hic. Tene menti: vt si est soluendo, fiat executio contra eum: ipse
tamē recuperabit à domino per actionē mandati: postquam ipe
cialiter mandauit. & potest esse utilitas agentis: quia forte domi-
nus est non soluendo: & sic nō erit damnum suum: sed ipsius ca-
staldionis. qui non potuit recuperare. J In glo. quae incipit. sed
nonne. J ibi. [So. secundum quosdam] ista est bona fō. ex qua no-
secundum Iac. bu. q omnia tribunalia existentia in eodē territo-
rio faciūt vnum forū: licet sint diuersi iudices: vnde clericus con-
uentus coram iudice seculari ciuitatis Padue, nō dicitur declina-
re forum ciuitatis Paduae si petat se remitti ad episcopū. itē dicit
Bal. cum statutū ciuitatis Florentie dicat q nullus Florentinus
sub poena capitis possit trahere alium. Florentinū corā episcopo
Florentino in causa spiritali vel vsuraria, non faciat cōtra statutū,
quia illa potest dici curia Florentina. cum res publica floren. cōstet
tam ex curia seculari quā ecclesiastica: quia cōsistit in sacris: &
sacerdotibus, et magistratibus. vt l. j. §. j. ff. de iusti. & iu. & aliquis
existens de castro & cōmunitate Bononiae subdito episcopo
Bononiensi, sic non dicitur Bononiae forensis postquam est de
vniuersitate territorij. nec comprehēderetur in statuto loquente

Pauli de Castro Prima super Codice.

LEX VNICA.

de forensibus secundū Ia. but. quæ omnia tene menti. In gl. ibi. [sed non indulta per legem redacta in corpore iuris.] Dic ista tenet Doct. & est singularis & utilis. & similis est in l. hæres absens in prin. ff. de iud. & propter hoc vidi semel quendam procuratorem Florentiæ qui habebat multa priuilegia à cōitate Florentiæ propter beneficia impensa cōitati. & cū quotidie fierent reformationes q̄ quilibet deberet sic facere non obstāte quocūq̄ priuilegio. dubitans per hoc derogari suis priuilegijs, & non cōpelli vnā cū alijs, nisi esset electus ad compilandū statuta noua vna mecum, & cum quibusdam alijs. voluit q̄ sua priuilegia infererentur in volumine statutorū: ad hoc vt non censeretur eis derogatum per tales reformatiōes generales, cum clausulis derogatorijs. & cum à me petijt consiliū, dixi q̄ sapienter faciebat: & allegaui istam gl. & gl. in l. hæres absens. & statuta postea fuerunt approbata per consiliū. In glo. ibi. [sed tu dic illam in hoc corrigi.] Bar. dicit q̄ imō nō corrigi. in criminali. inquitum innuit à contrario sensu q̄ cum cōlesti oraculo. i. rescripto principis reus possit declinare forum ordinariū. & trahere actorem ad extraordinariū. imō etiam hodie hoc potest. si specialiter concedatur: & tunc si iudex extraordinariū præueniat in citando, coram illo agitabitur causa: & si conueniatur coram ordinario, poterit allegare priuilegium præuentionis: quod est in corpore iuris clausum. vt l. si quis posteaquam. ff. de iud. & sic non censetur sublatum per hanc aut. vt in precedenti parte gl. sed priuilegium generale nō prodest. etiam si præueniatur: quia in hoc non habet iurisdictionem præueniens contra iudicem delicti, vel cōtractus. Et sic nō q̄ sicut inter plures ordinarios locus est præuentionis: ita inter ordinariū & delegatū. secundū Bart. ad quod vide c. vt debitus. extra de appel.

Vbi de possessione agi oporteat. Rubrica.

Si quis existens in territorio Paduano cum balista percutiat existentem in territorio Vicentino, quod in utroque sortitur forum: & possit puniri. Quid in mandante?

LEX VNICA.

Vbi autem. De possessione turbata vel violenta potest agi in loco violentie commissæ. & in loco vbi est possessio de qua agitur. h. d. In gl. ibi. [& agā vñ vi, & Bononiæ.] Dic imō breuiter quod non Bononiæ, sed Mutinæ. vbi fuit collatus effectus violentiæ. argu. in l. contraxisse. ff. de act. & oblig. Solu. tene menti. illud in contractibus. in quibus non agitur in loco initiati contractus. vt est ille in quo fuerunt verba prolata: sed in loco vbi fuit collatus effectus. vt nō. j. tit. ij. l. j. in glo. nos loquimur in delictis. vbi inspicitur etiam locus in quo delictum fuit initiatum: & hoc inducitur pro solutione. si quis existens in territorio Paduano cum balista percutiat existentem in territorio Vicentino, in utroque territorio sortitur forum. & potest puniri: vide per Bar. in l. libellorum. ff. de accus. & si quis existens in territorio Paduano mandat alicui vt aliquem interficiat in territorio Vicentino, vel tractatum faciat in utroque territorio potest puniri. de hoc in l. si vt proponitur. ff. de fideiul. & in l. & si amicis. ff. de adul.

Vbi fideicommissum peti oporteat. Rubrica.

Hæres quantum ad petitionem legatorum sortitur domicilium ubi habet bona sua vel maiorem partem.

LEX VNICA.

Ideicommissum. Fideicommissa & legata possunt peti in loco vbi est hæreditas, vel maior pars eius. h. d. tex. iuncta l. si fideicommissum. ff. de iud. & dic plenē per gl. eo. tit. l. quod legatur. vbi gl. distinguunt in quo loco fideicommissa & legata sint soluenda: & in quo loco possunt peti. Et not. hic q̄ hæres quantū ad petitionem legatorum, sortitur domicilium vbi habeat bona sua, vel maiorem partem. vt j. vbi sena. vel cla. l. ij. iuncta l. hæres absens. in prin. ff. de iudi.

Vbi conueniatur qui certo loco dare promisit. Rubr.

Quot modis sumatur actio arbitraria tam ratione loci quam alia ratione? Generalitas recipit restrictionem de idoneitate. Ad solennitatem contractus debet inspicere locus contractus: non autem locus ubi fuit collata solutio.

Vicerto. Licet solutio collata sit in certo loco potest tñ promissor esse in alio loco idoneo cōueniri. habetur tñ ratio inter esse actoris: & rei. & ideo actio dicitur arbitraria. h. d. de hoc ultimo qualiter intelligatur. dic vt l. ij. ff. de eo quod cer. lo. an veniat simul interesse vtriusq̄: an autē in diuersis tñ casibus, ita tñ q̄ vbi venit interesse vnus, non veniat interesse alterius? Dic vt ibi nō. In tex. ibi. [si solutioni facta non fecerit:] quia noluit, vel quia non potuit. vt ff. c. l. j. & primo casu est in mora. ideo iustum est q̄ teneatur ad interesse actoris: sed non videtur iustum q̄ veniat interesse ipsius morosi. In secundo casu non est in mora: ideo videbat q̄ veniret interesse rei tantū, & non actoris. tñ dic vt d. l. ij. vbi declarauit anno præterito. In tex. ibi. [arbitraria actio:] quia datur arbitrio iudici vt possit facere condemnationem vltra summā in stipulatione deductam, ratione loci vbi collata est solutio. quod est præter naturam actionis ex stipulatione: quæ cum sit stricti iuris, non videtur in ea venire nisi summa in stipulatione deducta. vt l. quæ, quid astringendæ. ff. de verb. oblig. alijs modis sumitur arbitraria actio. de quibus dic vt insti. de act. §. præterea quas dā. Venio ad gl. primam. ibi. [in tribus casibus.] Tu dic in quatuor. in aut. ex testamento. & in aut. ex stipulatu. & in certi. q. ex mutuo. & in aut. de cōsti. quod dic vt in ll. alleg. in gl. & hec in arbitraria ratione loci. sed in his quæ sunt arbitrarie alia ratione. puta ratione deli cōmisi in obligatione cōtrahenda. dic vt l. arbitrio. in princ. ff. de dolo. & d. §. præterea quas dā. Actiones autē bonæ fidei non dicuntur arbitrariæ ratione loci: quia in illis ex propria natura actionis potest fieri cōdenatio in maiori quāitate quā sit in obligatione deducta. cum habeant amplā naturā. vt veniant oīa quæ acquiritur venire. vt l. si. ff. de condi. ob tur. cau. iuncta l. in bonæ fidei. ff. de eo quod cer. lo. sequit alia glo. aduerte. In gl. seq. quæ incipit. [quolibet.] ibi. [Expone ergo idoneo.] hec vera. & cōtertenetur: & dic [idoneo.] i. in quo sortiat forū ratione originis, vel domicilij, vel alia ratione: & hoc plenē examina. vt l. j. ff. de aut. vi debatur cōtra: quia secundū hoc ista generalitas nihil importat, sed dic contra: quia satis importat, quod videretur nō debere posse conueniri nisi in loco collatæ solutionis: quasi videretur cūbet alteri loco renuntiatum. Sed contrariū est: quia non censetur stipulator alteri loco renuntiasse: sed solutionē cōtulerat in tantū loco. Et sic q̄ generalitas recipit restrictionē de idoneitate: vt l. j. §. de sac. fan. eccle. in verbo vnusquisq̄. cum glossella sit posita. In gl. ibi. [lo. dicit q̄ nō.] hec vera secundū Pet. & est ius in l. quæro. ff. de solu. & ita nō. in l. ij. de bo. aut. iu. poss. & l. res absens in fi. ff. de iudi. sed in loco in quo fuerunt plura verba contractus, nō dicatur promissio sortiri forum: qñ solutione ubi collata, secundū illā opi. Inquantū ad solennitatē contractus debet inspicere ille locus. non autē locus vbi collata est sol. secundū Dy. in l. contraxisse. ff. de act. & oblig. ideo si in instrumēto requiritur certa solennitas, secundū statuta illius loci debet adhiberi: alias non faceret fidem: vt si veniret soluenda gabella secundū statuta illius loci, deberet ibi solui secundū Bal. quia solutio gabellæ pertinet ad robur cōtractus. Sed op. contra gl. & id q̄ præ dixi. q̄ imō videtur sortiri forum in loco illo. cum ibi sit initiatum contractus. vt s. vbi de po. agi oportet. l. vnica. Solu. vbi dixi: quia loquit in delictis. in quibus quis sortit forū tam in loco in quo delictū est consummatum, quā etiam vbi est initiatum: & vide ad id quod suprà dixi. vbi inquantum Bartol. in cunctos populos. de sum. tri. in prin. q. principalis.

Vbi in rem actio exercere debeat. Rubrica.

Venditor quomodo admittatur ad defendendum rem uenitam: quæ possit peti emptorem? Emptor cum quo mota est lit super re uenita, qualiter debeat eam defendere uenitori, ut teneatur de euictione? Statutum quod si cause inter consanguineos compromittantur: & aliquis consanguineus malus uendit tibi rem meam: & cum mouerim tibi litem, ueniat ad te defendendum. an possit ex persona sua petere, quod causa compromittatur? quæ consanguineus. Differentia an uenditor ueniat ad defendendum rem uenitam, super qua mota est lit, tanquam procurator in rem suam uel pro suo interesse, an tanquam simplex procurator & nō. Agens uendicatione, quod non uendat dominium.

An

LEX.

I.

N rem actio.

† Actio in rem datur cō

tra possidentem: non cō

tra auctorem eius qui non possidet. datur tamen

contra illum regressus de evictione, si sibi fuit lis

denuntiata: & si vult defendere possessorem, de

evictione, tenetur ipsum defendere in loco vbi

est inchoata: nec potest eum trahere ad forum suum. h. d. Et

primo ponit dictum. vbi ibi. [Nam si denuntiasti.] I. primo in

genere. postea in specie. Secundo tollit quandam obiectionem

quæ posset fieri. vbi ibi. [nec enim.] Tercio declarat vnum du-

bitum quod potest contingere circa prædicta. & ista. I. non videtur

congruere rubricæ: quia rubrica dum dicit. [vbi in rem actio.]

loquitur de loco vbi debet actio intentari. quia dictio vbi est ad

verbum loci: sed tex. loquitur de persona contra quam debet in-

tentari. Sed certe per hoc declaratur in quo loco. I. illa persona

tenetur forum: quia actor sequitur forum rei: siue intentetur actio

personalis, siue realis: vt I. si infra eo. ti. In tex. ibi. [sed contra pos-

sidentem.] subaud. civiliter & naturaliter. vel naturaliter tantum

vel civiliter tantum: vt no. in l. proxi. in j. gl. circa fi. vel etiā detinē-

re: licet nullā possessionem habeat: vt l. officium. ff. de rei. v. Itē

etiā cōtra illum qui dolo desijt possidere: licet nullam possessio-

nem vel detentionem habeat vt l. si autem. §. sed & is & l. qui

peritiorio. ff. de rei. ven. tunc tamen datur utilis, non directa. vt l.

dictio. §. si si. ff. de noxa. In tex. ibi. [frustra itaque desideras.]

Intellige hoc nisi venditor veniens ad defensionem tuam, pro

suo interesse velit in se iudicium assumere. tanquam procurator

in rem suam: tunc enim incipit exceptio tibi competere ex per-

sona illius: & debeo cum illo, non tecum litigare. ff. de pe. hære-

di. l. sed & si lege. §. Itē si rem distraxit. & circa fi. I. nisi dicam &

prohem personam tuam legalisorem: & interesse mea potius te-

cum quam cum illo litigare: & hoc à principio: sed postquam in

exceptis litigare secum, non possum agere tecum: & hic est tex.

si dicam Doc. in l. si actor. ff. de procu. Est autem vtile hoc sci-

re: quia postquam incorporem litigare cum illo, ipse deberet iu-

dici calūniat: & respondere positionibus. nec e converso possum

per te q. faceret te ad iudiciū venire. & rñdere. q. tua rñsio sibi

no noceret: postquā ipse venit pro suo interesse: & itaq. procura-

toris rñsio iuxta no. per Cy. in l. si. §. de procura. sed si nō veni-

at tanquā procurator in rem suā, nec pro suo interesse: sed tanq.

simplex procurator, tūc posset petere q. faceret te cōparere ad iu-

randum: vel iudicandū positionibus: quia tua rñsio faceret præiū-

diciū illi. vt ex ea posset ferri inia cōtra ipsum, quæ tibi noceret.

& hæc declarant per Bar. in d. l. si actor. vbi oīno vide: sed quō

admittitur ille ad te defendendū hoc modo, cū nō habeat facul-

tatem rei restituendæ: Respōdeo quia cōdēnabitur perinde ac

si possideret. vt d. §. Itē si rē distraxit. & ppter hoc ne inia sit delu-

soria. si vult admitti, hoc mō debet pmittere sub poena restitutio-

nis: cui fuerit cōdēnatus. vt hæc habetur per gl. & Bar. notabil

in l. si §. si. ff. de aliena. iudi. vbi omnino vide. In tex. ibi. [nā

si denuntiasti.] subaud. litē tibi motā. Et notādū q. nō sufficit. ita

licet vbi teneat credere: & arctet si nō vult teneri de evictioe,

tūc mittatur sibi copia libelli: & eorū quæ acta sunt cōtra te. vt

no. Bar. in l. empt actio. j. de eusc. & l. nō solū. §. j. ff. de ope. no. nū.

tūc tūc sufficit illa. nisi addas q. veniat ad te defendendū: vt l. si

pius vel minus. §. mota. ff. de eusc. & l. q. absentē. ff. de pecu. & sic

nō est simplex denūtiatio notificatoria, sed requisitoria: & ppter

hoc licet ille sciat litē motā, adhuc illa denūtiatio fieri debet. iux-

ta no. per Bar. in l. denūtiastē. i. prin. ff. de adul. sed si fortē noti-

ficatoria tūc, nō esset sciendū ei qui certus est: vt l. j. §. si. ff. de act.

emp. Sed an cogat præcisē te defendere: dicit Gul. de cu. q. nō:

quod speciales casus sunt in quibus tenet præcisē. inter quos iste nō

est q. nō in l. sed & hæ. §. defendere. ff. de procu. Sed etiā quæro.

quæritur cautius iudiciū in se suscipere: vt sic ipse sit citādus: &

expēsa suis pbatōnes faciat. & nō sufficiat q. ipse adsit liti cum

empire inchoat: & ipse faciat expensas. Iac. de are. in l. dāni. la

vbi de dā. in sec. videt tenere hāc secūdā partē per l. si parentes

intra de evictioe. in ver. ad cōtestationē. l. empti. & ita no. Bald. in l.

qui absentem. ff. de procu. nisi instrumento dictū fuerit contra-

mum. & ideo videmus q. notarij semper apponūt q. venditor mo-

ta lite emptori, & facta sibi denuntiatione, veniet ad defendendum: & suscipiet in se iudicium omnibus suis expensis: quia si hoc non esset dictum: sufficeret q. adesset. In contrarium facit, quia ipse tenetur defendere, vt d. §. mota. Sed appellatione defensionis venit hic q. litem in se suscipiat, vt no. per Bar. in l. pater. post prin. ff. de dote præle. securius rñ est q. apponatur in instrumento. & quando suscipit in se iudicium tanquam procurator in rem suam, an teneatur latidare de iudicato sol. videtur q. non. quia causa est propria. ergo &c. vt insti. de satif. §. sed hodie. contrarium dicit vt no. in d. l. qui absentem. & in Spe. de satifda. §. pe. ver. sed nūquid venditor. quia principaliter videt ad emptorem pertinere cui auferenda est res: licet secundario pertineat ad eum. Tene mēti. In in tex. ibi. [nec enim iurisdictionis forma.] idest dicit q. si actor & reus sunt eiusdē loci. & lis est ibi inchoata: sed venditor sit alterius loci & iurisdictionis, non mutabitur iurisditio. idest non remittetur causa ad forum venditoris: sed est defendenda in loco in quo emptor fuit conventus: & cōcordat. l. venditor. ff. de iudi. si tamen venditor susciperet in se iudicium animo nouādī consentiente actore. & sic emptor esset liberatus. Iac. bu. disputando videtur sensisse q. causa deberet remitti ad forum venditoris. sed non placet per gl. quæ est hic. quæ loquitur dicto casu. & tenet contrarium. quod in eodem foro & loco debet defendere. & iste tex. facit ad quæstionem disputatam per Bar. † si statutum dicat q. causæ inter consanguineos ventiant compromittendæ: & quidam consanguineus malus vendidit tibi rem meam: & cum tibi mouerim litem, venit ad te defendendum: & petit q. causa cōpromittatur ex persona sua: quia consanguineus meus: non ex tua: quia non est consanguineus. Nam facit iste tex. q. non sit cōpromittenda. quia ille debet defendere te in eodem foro: & non trahere causam in alium forum Bar. determinauit contrarium. quia non dicitur trahere ad aliū forum: licet poterat cōpromitti. sed tunc trahere dicitur ad alium iudicē. Item dicit q. cum ille veniat tanquam procurator in rem suam, & pro suo interesse, poterit allegare beneficium statuti ex persona sua. licet tibi talis executio non cōpeteret. vlt. idemq. §. generaliter. ff. man. & l. procurator ad exhibendum. §. j. ff. rem ra. habe. & ibi per eum de illa. q. Bal. verō tenet contrarium. & forte plus studio contradicendi quam pro veritate. Vnde tenerem semper determinationem Bar. reiectis subtilitatibus Bal. in hoc casu quas tacitare non curo. habetis bene declaratum tex. Chere bisogna studiare, tu deue studiari vna lectione. & non piu quate cole, se po imperare in vna lectione trista la vita tua. & ita dico studia, tu impera mille cole in quæsta lectione. venio ad glōf. † In gl. j. j. ibi. [sed quid si venditor.] Ista gl. dicitur reuocare in dubium. & etiam de crimine illud idem q. colligitur ex text. & sic videtur superflua. nam ex tex. colligitur à contrario sensu. quia si venditor non vult mutare forum, ved locum. potest emptorem defendere. & sic iudicium in se suscipere. & hoc idē determinat gl. Sed aduerte. quia gl. potest intelligi quando vult in se suscipere iudicium animo nouandi, & liberandi emptorem à iudicio. tex. autem dicit quando non animo nouandi, & tunc gl. est notabilis: quia tenet q. in eodem foro potest etiā inuito actore: & idem tenet gl. in l. liberto. §. si. ff. de neg. gest. Contrariū determinat Doc. per l. si mandato meo. §. j. ff. man. quia non cogit actor liberare reum à iudicio. si non vult. per illū text. sed si vult defendere, & in se iudiciū suscipere. non animo nouandi: sed tanquam procurator in rem suam, tunc cogitur actor ab ipso principio ipsum acceptare: & tunc non poterit amplius facere emptorem ad iudicium comparere ad respondendum, vel iurandum. & sic erit liberatus. vel si non vult ipsum admittere, debet allegare & probare secundū emptoris allegationem: & vellem potius cum eo litigare q. qualiter probatur dic vt l. si actor. ff. de procu. & in hoc differit iste casus à precedenti: quia illa gl. vult q. indistinctē actor teneatur venditorem. admittere, & reum liberare. si autem venditor velit venire vt simplex procurator, nō suo interesse: & tunc actor indistinctē teneatur eum admittere. etiā si dicat personam domini legalisorem: quia potest se defendere per procuratorem. hoc nō ob. vt l. j. §. vlt. ff. de procu. tūc tū tenebit procurator facere dominum comparere ad respondendū positionibus. & iurādū de calūniā: nisi habeat mādātū q. aliud sit rñdendū. Sequit alia gl. † In gl. quæ incipit. [l. rem. jop. contra tex. dū dicit dominū vendicantē.] & sic vult q. agens rei vendicatio

Pauli de Castro Prima super Codice.

ne vendicat dominium. contra. quia illud vendicat quis quod non habet sed ipse asserit se dominum ergo non vendicat dominium. gl. fatetur & exponit dominium. i. rem ratione dominij quod ipse habet non est differentia inter rem & dominium eius: quia res est corporalis, sed dominium est ius incorporale rem autem non habet cum alius possideat: licet habeat dominium & sic non vendicat id quod habet: sed id quod non habet vel dic q nec dominium habet per se: sed ex quo deficit sibi possessio & sic text. stat. propterea: Prima solutio magis placet, & per eam determinatur quod procedit libellus in quo quis petit aduersarium condemnari ad restitutionem rei, quia actor asserit esse suam: licet non petat declarari se dominum sed in contrarium facit: quia in rei vendi. debet concludi ad declarationem dominij. vt l. ex diuerso. §. j. ff. de rei vendi. sicut in alia quacunque actione reali concluditur ad declarationem iuris realis. vt in l. sicuti. §. si queratur. ff. si ser. vend. vide q vtroque modo potest concludi & rectius cum petitur declaratio dominij & iuris agentis: quia illa petitur iure actionis: & facta declaratio ne: licet reus non fuerit condemnatus ad restitutionem rei, sed tamen tacite censetur condemnatus: & siue condemnatur expresse, siue tacite hoc dicitur expediri officio iudicis deferente actioni reali. vt l. licet minima. & l. regulariter. ff. de peti. hered. & econuerso licet non petat declarari dominium: sed petat aduersarium condemnari ad restituendum, quia res est actoris procedit libellus per istam glo. & per l. j. in prin. ff. de rei vendi. petitur res, sed tacite censetur petita declarans dominium unde iudex potest eum dominum declarare licet non fuerit expresse petitum: & ita not. per Bar. in d. l. ex diuerso. §. j. quia non solum in eo quod est petitum sed etiam in causa petendi iudex potest expresse pronuntiare: vt not. per Inno. in c. si. post prin. de ordi. cogni. Tene mentem non sunt alia.

1. Per missionem in possessionem ex primo decreto q. ius acquiratur. c. nu. 13. & 15.
2. In casu istius l. missio actoris in possessionem ex primo decreto: an teneatur colonus vel inquilinus rem dimittere?
3. Facta nominatione absentis, in quo differt processus huius legis, & nominatio de qua hic, ab illa de qua habetur in auth. qua in provincia. supra ubi de cri. agi oportet.
4. Si agatur possessorio, quod habeat locum prouisio huius legis.
5. Possidens alieno nomine, & contentus rei uen. licet si opposuit quod possidet alieno nomine: ante litem contestatam possit poenitere. & dicere se possidere nomine suo, & uelle iudicium suscipere?
6. Si asserit quod possidet nomine alieno, non tenetur hoc probare, & absoluitur ab instantia iudicij.
7. Si non uult dominum nominare, quomodo procedatur contra eum: & an preiudicet domino absentis: & si absens postea compareat, an debeat sibi dari nouum libellus? c. nume. 8.
8. Quando absentis assignatur aliquis terminus, debet sibi notificari: & illi ipsum non arctat.
9. Peremptorium q. requiratur in tribus casibus, & extra istos casus quolibet citatio dicitur peremptoria: si in ea non apponatur uerbum peremptorie.
10. Ad hoc ut fiat missio in possessionem ex primo vel secundo decreto, non sufficit prima nuntiatio seu assignatio termini ad comparendam: sed requiritur peremptorium. c. nume. 9.
11. In actione reali quod non sit locus missioni ex secundo decreto.
12. Emphyteuta, fructuarius, uel usufructuarius conuenti actione reali, an possint declinare iudicium nominando dominum: ut in hac lege.
13. Absens requisitus si postea compareat, tamen non habet nisi civilem possessionem, an poterit conueniri rei uendicatione.
14. Missio in possessionem ex primo decreto, an sit sufficiens titulus ad prescribendum?

LEX II.

Quis. Ista est singularis lex & alibi non habetur in toto corpore iuris civilis: licet de iure canonico transumptiue habeatur in c. quoniam frequenter. §. sunt & alij extra vt lite non contestata. & est l. quotidiana. & h. d. j. Possidens vel detinens rem alieno nomine si conueniatur actione reali, & uelit iudicium declinare: & cum agente non litigare, sed transferre in illum cuius nomine detinet vel possidet, potest vel debet ab ipso principio illud in iudicio nominare: & petere se absolui, & non compelli litigare: sed debet re procedi contra illum. & hoc facto denuntiandum est absentis: vt per se vel per procuratorem infra certum terminum compareat ad litem suscipiendam: & si comparuerit, litigabitur cum illo: si uero non comparuerit, iterum citabitur legitime: & peremptorie, & si sic non comparuerit, lis habebitur pro contestata quantum ad triplicem effectum. l. interruptendum prescriptionem si non erat dominus: sed eam prescribat: & quantum ad hoc vt actor

mittatur in pos. ex primo decreto per quam missionem statim efficitur uerus possessor, & absens si postea compareat, non auditur de possessione, sed de proprietate: & sic de reo efficitur actor. h. d. singulariter: & aduerte: quia quasi conte. non sufficit ad ferendum diffinitiuam, nec ad capturam personae sed solum ad dictos effectus, & iste est casus in l. consentaneum. j. quomodo & quando iud. j. Sed si lis non esset contestata: nec qd per promissionem in pos. ex primo decreto non acquireret missus pos. statim sed de mō post annum. secundū vnam opi. vel acquirat statim: tamen reuocabitur usq; ad annum sed post non reuocabitur secundum aliam opi. quā tenent Canonistae quod dic vt no. in l. si quis emptionis §. sed & si quis. j. de prescript. xxx. anno. Et hoc in reali actione. Sed in personali si fiat, idem quod in reali sed in alia re, nunquā possidet quousq; sit peruentum ad secundū decretum: sed detinet: vt l. iij. §. si. ff. de acqui. pos. & de proprietate offerendo satisfactionem de iudicio listi. Si uero sit post sententiam, pro exceptione ipsius statim acquirat dominium in pos. & aduersarius non auditur nec de proprietate, nec de pos. vt l. properandum. §. si. autem reus. §. de iud. Fuit autem inuentus processus istius l. tam fauore actoris: vt perueniat ad intentionem suam: quia licet ante istam legem possit agere rei uendicatione contra colonum & inquilinum: quoniam habent facultatem rei restituende per l. officium. ff. de rei vendi. Processus tñ agitur contra illum non faciebat praedictum locatori: vt infra res inter ali. ac. per totum. Et sic non habebat intentionem suam: sed procedendo secundum istā legē consequitur intentionem suam saltē in acquirēdo possessionem rei propter quod de actore efficitur reus & ubi prius habebat probare de dñio, nunc habebit necesse: sed incumbet onus ei locatori probare se esse dñm. vt in si. huius legis. j. Item qd si libellus locator non erat dominus, sed possessor cum titulo & sic praescribat contra actorem: qui re vera esset dñs interruptitur praescriptio & perpetuat actio ita qd licet postea ad ulteriora non procederet, nec faceret se mitti in pos. poterit agere usq; ad quadraginta annos. sicut enim per uerā contestationem interruptitur praescriptio longi temporis. vt l. morae. j. de rei ven. & perpetuat actio ad xl. annos. vt infra de praescript. triginta ann. l. si. ita & per istam quasi contestationem quod est not. Istud autē de perpetuatione non dicitur. sed Gul. de cu. ita intelligit. Secundū est uilis prouisio huius l. ipsi colono, vel inquilino postquā detinebat: si nolebat dationem dimittere per dictā l. officij. de rei ven. iuncta l. si. non uero per hanc l. poterit declinare iudicium: & nihilominus detinet quousq; declaratum sit ad quem res pertineat illo copartite & iudicium suscipiente nec puto quod actore in pos. mitti. & acquisita pos. propterea teneatur colonus, vel inquilinus dimittere &c. quousq; sit declaratum per diffinitiuam non pertinere ad locatorem. Tertiū est uilis prouisio huius l. ipsi locatori cuius interest scire litem moram & eam defendere ne si ferat sententia lata contra colonū vel inquilinum, durior fiat eius conditio: quia licet non praedictet sibi totaliter: facit tamen magis praesumptionem ergo &c. arg. in lā sententia. ff. de app. j. Differt autem processus huius l. & nominatio de qua hic ab illa de qua habetur in aut. qua in provincia. §. ubi de cri. agi oportet. quia per istam conuentionem eximitur à iudicio, & transferuntur iudicium contra absentem: sed per illam non ratio quia ibi conuenitur ea facto suo unde fit ibi nominatio de absente: intellige vt instituitur cum suis defensionibus. In tex. ibi. l. possidens. j. l. detinens. vt colonus, vel inquilinus quorum corpore locans retinet naturalem sed civilem animo suo vel tene proprie vt ille qui precario possidet, penes quem interdum est naturalis & tamē ambas habet alieno nomine non tamen praedicti praetendunt aliquod ius dominij directi, vel uilis si autem praetendunt: vt emphyteuta, vel feudatarius, vel etiam fructuarius, qui praetendit ius uilis, & an possint se eximere à iudicio hoc modis gl. primò disputat dic vt dicam super ea. j. In tex. ibi. l. per actionem. j. in rem vt est rei vendi. Idem si actio erat mixta cum petito haberet idem, si erat personalis in rem scripta secundum doct. alios in actione mere personalis non haberet locum processus huius l. secundum Inno. in c. inter quatuor. de maio. & obe. Quid aut si agatur non petitorio: sed possessorio? gl. decreti dicit idem qd non habet locum prouisio huius l. xij. q. ij. c. quicunque. sed Doc. tenent contrarium per glo. quae est in l. locum. §. j. ff. de tabu. exhi. j. In tex. ibi. dicit

[debet statim.] id est ante litem contestatam cum ista sit exceptio di-
lativa unde postea opponere eam non potest ad declinandum
iudicium: posset tamen ille qui proposuit eam opponere ante li-
tem contestatam & dicere se possidere nomine suo: & velle iudicium
suscipere secundum Iac. de ra. & Cyn. ar. in l. electio. §. si is. ff. de
noxa. An autem teneatur probare quod possidet alieno nomine si
hoc asserat? Cy. & Pe. q. sic. & aliter non cuitat iudicium. Bar. te-
net contrarium. q. statim absoluitur ab instantia iudicii: nisi actor
probat quod possidet nomine suo: & tunc Innocenti. in hoc
sentit mendacium. q. possessio transfertur in actorem. vt l. fin. ff.
de rei ven. & ita Inn. in c. quoniam frequenter. vt lite non core.
Si autem non vult nominare dominum in iudicio poterit pro-
cedere sententia tamen lata contra eum: & etiam missio in poss.
& obligatio rei non praeiudicabunt absenti qui locauit. nec op. l.
per egr. §. quibus explicitis. ff. de acqui. pos. quia ibi quando co-
lonus vel inquilinus expellitur a priuato. quo casu locans per-
dit ciuilem: & non habet possessionem. secus quando expellitur
a iudice. qui non intendit praeiudicare nisi ei qui expellit secun-
dum Inno. qui ita eleganter not. in c. quoniam. & etiam Bar. t. a.
gnetic. & semper allegatur istud dictum. In tex. ibi. [et ad no-
uam eius perducendo.] Iste tex. semper allegatur q. quando
absenti assignat aliquis terminus. debet sibi notificari. alias ip-
sum non arciat. Et vide id q. no. Bar. in l. Labeo. ff. de iuretu. sed
per quem fiet ista notificatio? videtur q. per ipsum colonum. vel
inquilinum nominantem: vt in auth. qua in prouincia. contrariu
tenent Pe. & Cy. quia si hoc committeretur sibi: & ipse diceret
se notificasse: & tamen non notificauit. processus factus contra
absentem sibi non noceret: ideo cautius est q. actor faciat per
iudicem notificari: & puto quod expensis ipsius coloni. vel inquil-
ini nominantis: quia sua nominatio est causa q. ista expensa fiat.
argu. eorum quae not. in l. secunda. ff. quibus ex cau. in posses. ea.
In tex. ibi. [actoris intentiones excipiat.] Doct. intelligunt qd
si absens compareat. debeat sibi dari nouus libellus: nec contra
eum procedatur virtute veteris libelli porrecti contra colonum
vel inquilinum. Albericus dicit se obtinuisse in practica quod
procederet virtute veteris libelli. dummodo addantur ea quae di-
cta erant contra colonum. vel inquilinum. & nunc dicantur co-
tra ipsum absen. & comparentem. Et est utilis ista inuestiga-
tio: quia tunc non soluetur noua gabella. si virtute statuti ve-
teri libello soluenda. sed tenendo primam opinionem ponas
m. q. conuentus habebat ciuilem et naturalem: puta precario:
quomodo poterit nouus libellus dari contra comparentem? cu
nullam possessionem habebat. nec detentionem. Respondeo. q.
potest vacare precarium. & possessionem ciuilem & naturalem
recuperare: & sic habet facultatem rei restituenda. Adde q. no.
in l. Pomponius. §. si is qui. ff. de acqui. poss. In tex. ibi. [contestat-
a.] Sed unde oritur ista contestatio. in qua requiritur narratio:
& responso. cum hic non interuenit nisi narratio? Respondeo
ex negatione coloni: qui conuentus negauit esse actoris. & di-
xit ad absentem seu locantem pertinere. quam negationem ab-
senti non comparando dicitur approbasse: qui si comparauisset. &
negasset. facta esset vera contestatio. In tex. ibi. [vt pote domino pos-
sitionis. absente locatore. quem colonus vel inquilinus asserit
esse dominum. & tamen potest esse q. non sit. imo ipse actor co-
tra quem ipse actor prescribat tit. & bona fi. vt s. alias iste tex.
videretur libris si contrarius. dñ hic appellat eum dominum. &
libri contrarium. q. prescribat. & sic non erat dominus. vt l.
sequitur. §. Jana. ff. de vsuca. In tex. ibi. [edictis legitimis.] id est
trius citationibus. quae habent vim peremptorij. vt l. tres denū-
tationes. infra quomodo & quando. i. vel vna pro omnibus.
apponendo istud verbum peremptorie. vt l. ad peremptorium.
cum l. seq. ff. de iudi. est ergo hic expressum quod sicut citatio pe-
remporia requiritur ad sententiam audiendam. ita ad missionem
ex primo & secundo decreto. & hoc vult gl. in l. praesenti. §. de
his qui ad eccle. confu. & Inno. in c. ad petitionem. de accusa. di-
cunt q. in tribus casibus requiritur peremptorium. s. vt puenias
ad diffinitiuam. Item ad interlocutoriam ab observatione iudi-
cij. Item ad missionem ex primo & secundo decreto: extra istos
quolibet citatio etiam vnica. censetur peremptoria: licet non fue-
rit facta per edictum: vt dixi in l. propter adum. §. & si quidem. §.
in l. iudi. Sic ergo no. q. non sufficit prima nuntiatio & assigna-
tio termini ad comparandum. quantum ad hoc vt fiat missio ex

primo decreto: licet sufficiat quantum ad
interrumpendam praescriptionem: & vt lis
habeatur pro contestata: sed requiritur alia ci-
tatio peremptoria: vt hic in text. ibi. [sum-
matim discutens:] quia non credit simpli-
ci assertioni agentis. quod res ad eum per-
tineat iure dominij: sed faciat sibi fieri fidem
summatim. Sed an sufficiat iuramentum?
videtur quod sic per ea quae not. in l. cum
proponas. & auth. ibi posita. infra de bon.
aut. iudi. pos. dic contra. quia ibi quando ab-
senti nullum sit praedictum in propieta-
re vel possessione: quia comparens & satis-
dans de iudicio sibi recuperat possessionem
id est detentionem: hic vero sit praedi-
cium in possessione. quoniam missus actor
requirit & absens postea comparens eam
non recuperat: etiam si velit de iudicio sibi
satisfacere: ideo requiritur probatio. saltem
per testem: & ideo dicitur summaria. per ea
quae dixi in l. iudices. §. de iudi. sed si fieret
plenum praedictum. requireretur plena
probatio. circa quod vide quod no. Bar. in
l. si quis a liberis. §. si vel parens. ff. de libe.

11 agno. & in l. j. de praeto. stipu. ¶ Vltimo di-
cit Bal. q. iste tex. in fi. allegatur. q. in actione reali non est locus
missioni ex secundo decreto: sed nescio unde hoc necessario col-
ligat: sed dic de hoc vt plenè no. per Bar. & gl. in l. si finita. §. Iu-
lianus. de da. infec. & vide circa materiam huius. l. q. no. in Spe. de
primo decreto. §. restat. ver. hoc etiam no. cu seq. per duas columnas.
Veniamus mo ad gl. aduertatis: capio primam gl. Ista glo. j. format
duas quaestiones. na ista l. sine dubio procedit qñ couetus alieno
nomine possidens vel detinens non pretendebat aliquid ius in re.
12 ¶ Quid si pretendebat? vt emphyteuta. feudatarius. vel usufru-
ctarius. Sol. dicit idem. Gl. videt tenere contrariu. q. tales non pos-
sint declinare iudicium sic nominando. cum ratione iuris quod
pretendunt videantur proprio nomine possidere: & non alieno. id
tenent rem defendere. Doc. distinguunt. aut conueniuntur ratio-
ne iuris q. pretendunt: & de iure absentis nihil dicit actor. vt qd
dico te non esse emphyteutam. vel feudatarium. & superficiarium
vel fructuarium. sed me: & fateor q. Titius quē tu recognoscis
in dominum directum. est directus dominus: & volo ipsum in
dominum recognoscere. & tunc vera est illa opi. gl. qd non po-
test enitare iudicium: nec habet locū processus huius. I. aut ego
te couenio pro toto iure: quia dico me esse directū dominū. non
Titium. nec te habere vtile dominium. & tunc habet locum pri-
ma opi. quia agitur de praedictio illius. Certè etiam in primo casu
licet agatur ratione iuris q. tu pretendis. dñtaxat potest esse pra-
edictum illi Titio: quia forte interest sua magis habere te in emphy-
teuta. vel feudatariū quā me: & quia forte ipsum recognouisti.
& non est certum q. ego debeā ipsum recognoscere. ideo potest
dici q. etiam in primo casu debeat fieri denuntiatio domino ab-
senti. alias processus agitur inter te & me non faciet illi praedi-
cium. ¶ Secunda quaestio est ponamus. q. absens requisitus copar-
13 rear. tñ non habet nisi ciuilem possessionem. an potero agere co-
tra eum rei ven. in gl. sunt opi. Doct. distinguunt. aut habet fa-
cultatē rei restituendae: vt quia alias habet naturalem precario quae
ab eo potest aduocari. & sine dubio pot conueniri. & ita intelligi-
tur q. no. ff. de rei vendi. super rubrica. & l. Pōponius. §. si is qui.
ff. de acqui. poss. Idem videt si non potest naturalem recuperare:
vt quia concessit alteri vsumfru. vel dedit in feudū. vel emphy-
teusim. & sic ipse pretendit directū dominū. nam potest in me
transferre suam ciuilem. per quā translationem transfertur etiam
directum dominium: q. pretendit: & hoc mihi sufficit: quia post-
ea alij recognoscent me directum dominū: aut non pretendit ali-
quod ius: puta possidebat seruū meū bona fide q. aufugit ab eo:
& sic perdit naturalem pos. & retinet ciuilem. vt l. j. §. per seruū. de
acqui. pos. isto casu non dabitur contra eū rei ven. vt possit eodē
nariā restitutionem rei. sed vt caueat de restituendo eū cū ad
manus eius puenerit: vt l. si a hō q. de rei v. & vide ad istā
q. l. ciuilem. ff. de vsumfru. In gl. seq. in fi. ibi. [per auth. qua in p-
uiciā.] sed illa loquitur in alio casu. Doc. tñ tenet equitatē huius l.

extendi ad rem mobile quia eadem ratio viget in ea: & nulla l. per hoc corrigi: licet iure non caueatur. In gl. si. post prin. ibi. [Sol. ut ibi in l. properandum.] Dic ibi glo. loquitur confusio. dic contra q. in l. si quis emptio. §. pen. missio in poss. in actione reali fuit facta lite non contestata: nec quasi contestata unde non acquiritur pot. statim: sed post annum secundum unam opi. vel acquiritur: sed reuocabitur usque ad annum: quia eam recuperat absens si infra annum satisfecit de iudicio sibi secundum aliam opi. quam tenent Canonistae & hoc est de quo loquitur glo. illa in fi. Sed hic post litem quasi contestat. quo casu statim acquiritur l. properandum. §. si. autem. dic q. hic fuit facta missio per exceptionem sententiae: quo casu absens siue condemnatus non recuperat. Et sic distingue ut ex sup. fortibus patet hic enim erat facta missio ante diffinitiuam. In gl. ibi. [R. deo usque ad x. an.] quia posito q. actor non foret dominus, prout asserit: sed ille absens locator, actor postquam acquisiuit poss. praescripsit longo tempore si tantum tacuit aduersarius. Alij reprehendunt gl. quia praescriptio longi temporis non currit ex sola possessione sine ti. ut l. nullo. §. de rei vendi. Sed hic non habebat nisi titulum primi decreti & ille non est titulus sufficiens ad praescribendum licet nec ad acquisitionem dominij cum iudex non intendat transferre dominum: sed constituit pignus praetorium ergo nec usufructu conditione: sed audiet usque ad xxx. an. quia in praescriptione longi temporis non requiritur titulus sed sufficit sola possessio. Et illa opi. tenet Cy. in antiqua lec. postea fecit additionem ex dictis Gul. de cu. sustinendo gl. quia iste actor potuit praescribere longo tempore ex generali ti. pro suo quia fuit missus in possessionem rei tanquam suae: & ea tanquam suam possedit secus si non tanquam suam ut contingit quando fit missio pro debito pecuniario actione personali quia missus tenet bona tanquam pignus & tanquam aliena & ista est vera possessio etiam dici secundum Bar. q. si prius habebat ti. praescribit ex illo tit. licet ex eo non habuerit poss. sed per miss. in poss. per l. cum solus. cum ibi plenè nota. ff. de viucap. Et vide quod idem Bar. no. in l. eum qui a des. post prin. & l. si is q. pro emptore. §. pe. ff. de viucap. In gl. ibi. [aliud] autem est in noxali. Dic q. ista gl. vult q. in actione noxali & in causa d. a. infec. quae habet naturam noxalem: & in quibus proprie cadit primum & secundum decretum acquiritur dominum statim ex primo decreto quod est falsum, imò non nisi ex secundo: ut l. si finira. §. si plures. ff. de d. a. infec. qui loquitur in causa d. a. infec. & l. adiut. in fi. ff. de pecu. ubi patet q. in causa noxali missus ex primo decreto tenet rem loco pignoris: non iure dominij. Alij fatebantur hoc in causa d. a. infec. ubi fit missio in rem mobile: sed in actione noxali. ubi fit in rem mobili: cuius possessio est utilis & abiecta: dicebant statim acquiri dominum. ut no. in l. i. ubi caueri. ff. de iurif. om. iudi. Sed gl. ista non facit differentiam: nec est scienda per d. l. eundem. In gl. ibi. [sed in actione personali usque ad xx. ann.] Tu dic etiam vitra: quia missus ex primo decreto in actione personali nunquam possidet nec dominum acquirit nisi sibi adiudicet ex secundo decreto: ergo quousque sit ad illud peruentum auditur absens de proprietate & de possessione si satisfat de iudicio sibi nisi facta fuisset missio in rem debita & petita quia tunc idem quod in reali secundum Gul.

- ¶ Qui sortitur forum in aliquo loco ratione contractus, vel quasi, vel ratione rei quae est ibi: non potest tamen conueniri in eo loco nisi ibi reperitur nec est ibi remittendus, et q. tamen possit ibi citari: et si non compareret, quomodo procedatur?
- ¶ Qui cepit rem meam mobilem possidere in aliquo loco, possum ipsam ibi conueniri: etiam si alia ratione non sortitur ibi forum: etiam si res non erat ibi mansura neque hoc casu legatus conuentus habet ius reuocandi domum.
- ¶ Quis si quis reperitur ibi cum illa tanquam viator?
- ¶ Quando quis habet plures iudices coram quibus potest conueniri, electio est actoris coram quo conueniat.

LEX III.

Actor rei. Actio in rem potest intentari in loco ubi reus sequitur forum aliqua ratione puta originis, vel domicilij, vel assidue conuersationis, vel communis patriae: & etiam in loco ubi est res quae petitur, sed in alia actione non sortitur forum quia ex hoc solo dicitur forum sortiri in actione reali. h. d. secundum intellectum glossarum hinc & j. ti. p. xi. l. j. in gl. super verbo degit. & ff. de iud. l. haeres absens. §. p. inde. in gl. j. mag. in fi. d. dicit. l. t. ratione possessionis: & in dicto loco ubi est res, potest quis conueniri actione reali, non obstante quocumque privilegio generaliter concessio, q. non possit conueniri nisi sub certo iudice. Nam intelligitur nisi ratione delicti, vel

contractus, vel rei de qua agitur, conuentus, ut c. j. de priuilegiis. & dixi in aut. qua in prouincia. ¶ Et intelligo istud si aduersarius reperitur in loco ubi res est aliis non, si ibi non habet domicilium sicut in foro qui contrahitur ratione contractus: vel quasi in quo non potest quis conueniri si ibi non reperitur: nec ibi est remittendus. ut d. l. haeres absens. & in c. romana. §. contrahentes. de fo. compell. vj. poterit tamen ibi citari. & si non compareret, poterit fieri missio in poss. ex primo decreto per iudicem illius loci: qui habet rem sub sua iurisdictione sicut dicitur in d. §. contrahentes: quoniam conuenitur ratione contractus ibi celebrati si ibi non habet domicilium: quia non est fortior forus ille qui contrahitur occasione rei de qua agitur: quam ille qui contrahitur ratione contractus nec poterit ad ulteriora procedere: etiam si sit ibi statutum q. possit procedi lite non contestata ad diffinitiuam ut dixi in l. properandum. & hoc tene menti quia per aliam non tangitur aliis non esset differentia inter forum qui contrahitur ratione domicilij, ubi potest conueniri licet ibi praesentialiter non sit & illum qui contrahitur ratione contractus vel alia ratione. in quo non potest conueniri: nisi ibi reperiat & tene menti: quia hoc male declarat per doc. Et aduerte quia circa intellectum istius l. Canonistae habuerunt diuersas opi. ut no. in c. san. de fo. compell. Nam quidam tenuerunt quod rei vendicatio non possit intentari nisi in loco ubi est res propter verbum iubemus. quod est hic in fi. & importat necessitatem hoc est falsum et contra prin. l. ubi dicitur. l. in rem siue in personam. ¶ Et sic vult q. actio in rem possit intentari in quolibet loco ubi reus sortitur forum. Alij dixerunt q. in loco ubi est res potest reus conueniri: si vult pati. sed si non vult, non cogitur ibi respondere: sed debet remitti ad locum domicilij: vel in alio loco ubi quis sortitur forum non potest etiam inuitus conueniri: ista est etiam falsa. ut hic patet in verbo iubemus. quod importat necessitatem: & sic etiam inuitus potest conueniri est tertia opi. qui dixi in sumario quod in quolibet istorum potest inuitus conueniri & sic actor habet plures iudices & electio pertinet ad eundem modo ibi reperitur sed in loco domicilij: etiam si non reperitur & ita intellige gl. j. in fi. Adde qd. licet iudex loci ubi res est, habeat iurisdictionem supra rem: non sic supra personam quae ipsam possidet. ut l. libertus. §. sola. ff. ad muni. ideo non possit capere personam: etiam in casu quo possit capere personam sibi subiectam. ut in casu l. consentaneus. j. q. d. & quoniam iudex nec etiam excoicare: licet iudex ecclesiasticus: ut no. in d. c. san. per lo. and. in nouella post alios. Tene menti si autem peteretur res per actionem personalem, non possit agi in loco ubi est res: si ibi non sortitur forum alia ratione: ut not. in l. forma. §. si verò quis agrum. ff. de cens. secundum Bar. Sed Spec. vult sentire contrarium maxime in actione personali in re scripta & ita dicit si non esset in rem scripta in tit. de citatione. §. j. vers. & nota. ubi dicit duas dietas computari a loco ubi est res quae petitur: etiam si agatur actione personali in rem scripta, vel non scripta, si competit ad illam rem: & hoc non esset nisi si camus q. in tali loco poterat conueniri unde non debet trahi ultra duas dietas ab illo. ut in c. nonnulli. de recri. Tene menti quia istud est substantiale. Et Bar. non allegat Spe. venio ad glo. j. in gl. super verbo [res] ibi. [sed certe secundum Hug.] super ista questione recolligendo dicta doc. dic q. aut quis incipit rem meam mobilem possidere in aliquo loco, & tunc possum ipsam ibi conueniri: etiam si alia ratione non sortitur ibi forum: etiam si res non erat ibi mansura: & haec probant in l. si legationis tempore ff. de iudi. ubi patet q. etiam legatus non habet ius reuocandi domum dicto casu licet alia haberet aut inceperat alia possidere: & tunc aut ibi reperitur cum illa re tanquam viator & non potest ibi conueniri sicut nec ratione contractus: ut l. haeres absens. §. j. ff. de iudi. & not. in Spec. de cope. iud. adi. §. j. ver. quid si quis per locum transiens de tunc poterit dici illud quod dicit gl. quod possit compelli satisfaci de stando iuri in proprio domicilio: & si non poterit satisfaci, resequetur ibi si est persona suspecta: vel stabili simplici promissioni: ut l. j. §. sed & si dubitet. ff. de iudic. Pone enim quod Vincetinus cum equo meo transiuit per istam ciuitatem: & non erat persona suspecta, quominus in suo foro mihi responderet, cessasset sufficeret sola promissio sua sine fideiussore. Si autem ibi reperitur, non tanquam viator: & tunc aut in illo loco sortiebatur forum ratione communis patriae, & poterit ibi conueniri: etiam si res non erat ibi semper mansura: ut colligitur a contrario sensu non aliis. §. si. ff. de iudi. Nam speciale est ibi in legato ne aduocetur ab officio legationis ergo in contrarium est ius commune. ut in

ut in l. in fi. ff. ad muni. Si verò non fortiebatur forum ratione
communis patrie tunc distingue: aut res erat ibi continuè man
fura, & habet locum opi. Azo. ut ibi fortietur forum pro qua vi
detur casus in l. quod legatur. §. fi. ff. de iudi. & l. sed & si suscepe
rit §. penult. seu finali. qui incipit si ea res. sed si non erat ibi conti
nuè mansura, tunc secus. & habet locum opi. Hug. quia tunc nō
potestur esse in illo loco. ut l. ex facto. §. circa medium. ff. de hæ
red. insti. & l. debitor. ff. de pig. & l. huiusmodi. §. legatum. de les
sione. cum multis si. In gl. ibi. [quis executioni mandabit?] su
per sententiam latam pro auctore. & not. quia gl. infra dum di
citur licet sit in vera diffinitiva. Innuit qd ista non sit vera. unde
notor. dicit quod loquitur in alia diffinitiva lata super pecunia: sed
in territorio illius qui eam tulit non esset bona. in quibus posset
fieri executio. nam scriberetur iudici alterius territorij: vbi sunt bo
na, ut cum exequatur: ut in l. propterandam. §. si autem reus. &
idem in interlocutoria de mittendo ex primo decreto. ut in l. quā
gl. allegat: & in c. romana. de fo. compet. lib. vj. In gl. ibi. [Res
pendeo auctoris.] Dic ista gl. semper allegatur qd quando quis ha
bet plures iudices, sub quibus potest conveniri, electio est aucto
ris coram quo conveniat. probatur in l. si. de iur. om. iu. & infra
de prescrip. long. temp. l. si. & hoc per rationem quæ ponitur in
l. si. §. ff. de eo quod cer. loc. Idem in actionibus, si plures com
petunt ad eandem rem. ut l. quod in heredem. §. eligere. de tribu
tione ratione. secus in rebus alternatiuè debitis: quia electio est
regulariter. ut l. plerumque. in fi. ff. de iur. dot. & etiam locorū
in quibus venit soluendum. ut d. l. iij. §. j. de eo quod certo loco.
Non sunt alia.

Vbi de hereditate agitur.

Rubrica.

1. In loco ubi est res que petitur, fortitur quis forum non solum in actione merè reali
sed etiam in actione mixta.
2. Paduanus instituitur heres ab alio Paduano habente bona Vicentie: an poterit pro
ducere testamentum coram potestate Paduano, & petere pronuntiare per ipsum cū
sue mittendum in pos. & scribere iudici ubi sunt bona, quod ipsum immittat, si per
alium non possidebatur?

LEX.

VNICA.

Llic vbi res. Misio in pos. rerum hæ
reditariarū ex legis edicto
infra de edic. diu. adr. tol. vel per interdictum
quorum bo. debet fieri per iudicem vbi sunt bo
na hæreditaria. & non per alium: sed petitio hæ
reditatis potest moueri etiam in alio loco vbi reus fortitur forū
& etiam in loco vbi sunt bona hæreditaria. h. d. Ex hoc ultimo
patet quod in loco vbi est res que petitur, quis fortitur forum
non solum in actione merè reali: ut s. l. proximi. sed etiam in actio
ne mixta. ut est petitio hære. ut hic. & infra de peti. hære. Et lo
quitur primo de secunda parte rubricæ. vbi ibi. [vbi autem.] po
tetur de prima parte. In tex. ibi. [postulandum:] quod dicit & nō
alibi vel coram alio iudice: quia istud verbum postulandum ne
cessitatem importat ut nō. ff. de eden. in rub. Si ergo Paduanus
instituitur heres ab alio Paduano habente bona vicentie vel
Paduani institutus debet producere testamentum coram illo iu
dice vbi sunt bona. & ibi petere se immitti: non coram potestate
Paduano. & hoc quando bona per alium non possidebantur: sed
si possidebantur, & sic erat deueniendum ad petitionem hæredi
tatis, si allegabat se potiora iura habere secundum l. edicto. post
infra de edic. diu. adr. tol. quia de possessorio transibit
ad petitorio: tunc poterit agere petitione hæreditatis in loco vbi
potest fortiri fortis aliqua rōne domicilij, vel originis. & etiam in
loco vbi sunt bona, si ibi degit. gl. dicit qd etiam si nō degat per l. præ
cedit ex qua nō. id qd dixi. Sed an in primo casu qn nullus pos
sit petere pducere testamētū corā ptate Paduano, & petere
pronuntiare p ipm eū fore mittēdū in pos. & scribere iudici vbi sunt
bona, qd ipsum immittat? gl. vñ tenere qd sic in d. l. edicto. sup. verbo
cōpetit. Bar. vbi vñ tenere cōtrariū. qd iudex Paduanus nec rō
nem quæ nō sunt in sua iurisdicōe. nec rōne psonæ quæ ipsaz
possidet (ut dixi) iurisdicōnem habet. vñ dicit qd nō videt qualiter
possit se impedire: sed si possideret p psonā sibi subiectā, cogni
tione de cā vñ illū debere deici. de posse. tūc bñ posset hoc facere se
cundum cū. Nec obstat pūo dicto. c. romana. §. cōtrahētes. de for.
& op. l. vñ. vbi nec habebat bona in sua iurisdicōe: nec psonā: &
tūc potest pronuntiare auctore mittēdū in pos. bonorū alibi positorū: qd
ita licet possessor nō sit subditus suus p pūe loquēdo: attē: qd cō

traxit in suo territorio, sortitur ibi forū ratione cōtractus. unde
illirrationi videtur subditus: licet non propriè & simpliciter intel
ligendo. Gul. aut de cu. videtur sentire qd iudex paduanus pos
sit hoc facere indistinctè: & allegat l. præses. infra de interdi. &
non allegat gl. in d. l. edicto. plus placet id quod dicit Bart. Non
sunt alia.

*Vbi de ratiocinijs tam publicis quam priuatis agi
oportet.*

Rubrica.

1. Qui dicantur contubernales, & qualiter unus ex eis prepositus ad emendandum expen
sas omnibus, ex pecunia soluta pro rata teneatur ad reddendum rationem eius suc
cessori?
2. Clericus qui fuit notarius in curia episcopi, si postea efficiatur bigamus, quod pro gestis
tempore notarius teneatur respondere episcopo.
3. Qui desit esse mercator, potest pro gestis tempore quo erat conueniri in curia mer
catorum.
4. Non datur fides instrumento facto in longinquis partibus per illum qui ignoratur an
sit notarius, sed de consuetudine portantur literæ testimoniales, ut hic.

LEX.

I.

1. **V**m qui. Ratio administrationis priuatæ
vel publicæ debet reddi in loco
vbi negotia fuerunt administrata: & coram iudi
cibus illius vniuersitatis cuius erant negotia: &
ad dictum locum, & coram dictis iudicibus ge
stor negotiorum est remittendus. h. d. l. j. & ij. Et primò loquitur
in eo qui gessit negotia alicuius priuati. ut est tutor: curator, vel
negotiorū gestor. Secūdo loquitur in eo q gessit negotia alicuius
vniuersitatis. camerarij vniuersitatis vel negotiatoris, vel prior ali
cuius collegij. nam tenentur reddere rationē corā alio priore suc
cessore eiusdē collegij: & ad dicta loca. & ad iudicem debet re
mitti. ut vult glo. in ista. l. j. in fi. licet in administratione priuata
dubitet: sed in publica tenet pro certo. Sed Gul. de cu. in l. j. infra
vbi quis de curiali vel cohortali. tenet idem in casu istius. l. j. &
dicit esse speciale qd in cōtractibus, vel qn fiat remissio, quia ista
administratio potest habere delictū inclusum fraudulenter ad
ministrare: vñ sicut in delictis fit remissio in locum delicti. ut in
auth. ut nulli iudicū. §. si verò quis cōprehensorum. ita in reddi
tione rationis alicuius administrationis. & idē vbi agit de statu.
ut j. ti. proximi. l. j. & idem si semel cōparuisset corā vno iudice, &
promississet ibi de iudicio sisti. ut in auth. de exhib. reis. §. si verò
petiā quidā. regulariter secus. ut in c. romana. §. contrahētes. & de
fo. cō. li. vñ. & nō. i. auth. qua puincia. §. vbi de cri. agi. opor. &
2. In l. ij. debes scire qd quando milites erant in expeditione pro
republica, conueniebant adinuicem. x. vel xx. de viuendo simili
ter. & communiter. & proponebant vnum ex eis qui faceret ex
pensas. & quilibet soluebat pro rata: & isti vocantur contuberna
les: quia sub eodē contubernio vel societate vivebant ut l. rē mi
hi. §. j. ff. commo. Si ille prepositus finiebat officium: & postea cō
trahebat societate cum alio numero militū: pro primo gesto te
neretur reddere rationem corā alio successore in illo numero: &
hoc dicit hic. & idē in similibus collegijs, vel vniuersitatibus. pu
ta mercatorū, vel alterius artis tm. Dicit Gul. per istū text. qd si
clericus fuit notarius in curia episcopi: & postea efficiatur biga
mus, si accusatur vel cōuenitur pro gestis tēpore notariatus te
neret reddere corā epō: nō rōne clericatus, vel ppter bigamiā. sed
propter offm qd habuit in curia sua. patet ēt per illā l. qd si aliquis
desit esse mercator, pro gestis tpe quo erat pōt cōueniri in curia
mercatorū. licet alij nō mercatores, & q nūq. fuerūt, cōueniri nō
possint. & hoc dixi in l. si. de iurif. om. iu. Idē videt in eo qui de
iussit esse scholaris. ut p gestis tpe quo erat, reddere corā rectore.
Et nō. rōne quæ ponit circa si. ex qua patet ratio quare ad locū
gestionis negotiorū debet remitti p rōne reddēda: licet nō repe
ritur. Et est ar. istius tex. qd nō dēt fides instrō facto in lōginquis
partibus p illū qui ignorat an sit notarius. de quo in Spec. de ins
tru. edi. §. restat. ver. qd si producat. de cōsuetudine seruatur qd
portatur litera testimonialis qualiter ille est notarius factus per
superiorem illius loci. Non sunt alia.

Vbi causa status agi debeat.

Rubrica.

1. Quando seruus an fugit à domino, an priuet dominum possessione: & an proprietate
te, & quando tempore, & qualiter dominus possit ipsum uendicare?

v 3